վորութեան, առաջի եդեալ նմա զվճիռ դենպետին Դամասկոսի։ Իսկ կուսակալն գրեաց առ դատաւորն Երուսաղեմի, և առաքեաց զայն 'ի ձեռն պաշտօնէին իւրոյ Շահօղլու կոչեցելոյ, 'ի բաց վանել զՀայս եւ թոյլ տալ Յունաց տօնել զԶատիկն։ Եւ 'ի սոյն աւուրս հասին 'ի Կոստանդնուպօլսոյ Գարուճի պաշի Խոսրով՝ բերեալ ընդ իւր գիր 'ի մեծէ Եպարքոսէ, և ընդ նմա արք ոմանք 'ի Յունաց, և մատուցեալ զգիրն առ դատաւորն՝ ասէ, Յոյնք ծանուցին զընդդիմութիւնս Հայոց, և նա՝ առ հրովարտակ յԱրքայէ, և ինքն եւս գրեաց զթուղթս, և առաքեաց զնս ընդ ճանապարհին Բերիոյ ընդ արսդ Յունաց։ Իբրեւ տեսին Յոյնք թէ՝ զօրացան յամենայն կողմանց, վերստին ազդարարին Գրիգորի Պատրիարքի և ասեն՝ եթէ ոչ տօնես ընդ Զատիկն ընդ մեզ, ոչ կարես ապրեցուցանել զքեզ և զքոյսդ 'ի ձեռաց մերոց, սպառնացան նաեւ Ասորւոց Գըպթոց և Հապեշաց, և նոցա ոչ անսացեալ բանից նոցա, եկին 'ի վանս Հայոց։ Եւ այնուհետեւ սկսան Յոյնք խռովտանօք շրջիլ 'ի մէջ քաղաքին սրօք եւ բրօք՝ իբրեւ արքունի հրամանաւ, և չարիս հասուցանել Հայոց, իսկ Գրիգոր վերստին գրեաց գիր թախանձանաց առ գլխաւորս ազգին յայլ և այլ կողմանս, այլ վասն կարճութեան ժամանակին՝ ոչ յուսաեքէ եհաս նմա օգնութիւն, ապա անճարացեալ ազդ արար քաղաքապետին զստահակութիւնս Յունաց, դիմեաց առ դատաւորն և առ գլխաւորս քաղաքին և ծախեալ զ20,000 դահեկանս հաճեցոյց զմիտս նոցա, խորտակել զստահակութիւնս Յունաց, յորմէ ունէր ծագիլ մեծամեծ խռովութեանց և չարեաց, եթէ ուղիղ էին միտք նոցին՝ ի՞նչ հարկ կայր այսչափ բազմութեան դիզանիլ 'ի քաղաքիս, պատճառելով զտօն Զատկի։ Իսկ դատաւորն 'ի վերայ այսր արար ժողով մեծ, ուր կոչեցան մեծամեծք և դիտնականք այլազգեաց, իբրեւ 120 արանց, կոչեցան անդ Գրիգոր և փոխանորդն Յունաց Պապա Տիոն, քահանայք Ասորւոց, Գպթոց և Հապեշաց, եւ 2 Կրօնաւորք 'ի Լատինաց, այլազգի դռնապանք Ս. Յարութեան, եւ այլք։ Եւ դատաւորն մի առ մի հարցանէր նոցա վասն տօնի Զատկին, յետ ընթեռնլոյ զգիր կուսակալին Դամասկոսի, զոր գրեցաք, և նոքա այր իւրաքան-